

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

ELŐIRÁSI ÁR egynegyed évre:
 Helyben házon kívülről 1:60 Pengő
 Vidékre postán 2:— Pengő
 Kibővítésre egy évre 3 dollár

Megjelenik minden vasárnap reggel.
 Felelős szerkesztő:
 vitéz Szabadvány Ferenc
 Vádrét 13. Telefonszám 4.
 Kladótulajdonos:
 Rónai Frigyes
 Vádkör 39. sz. Telefonszám 23

Hirdetések millimétersoranként 6 fillér.
 Hirdetések díja előre fizetendő
 Nyitóléc sorra 40 fillér
 Szövegkiszűrt reklámhír sorra 20 fillér.

Egy év.

Egy esztendeje, hogy a Gömbös-kormány hivatalba lépett. Hogy szokták mondani: „egy év nem nagy idő...” Valóban, 1867-től 1914-ig nem volt nagy idő egy év, — főleg azért, mert az egyik év jóformán az évi volt, mint a másik év s akár évi zedeket el lehetett az ember anélkül, hogy tudja, ki a miniszter és mi történik a politikában. Nem mintha a politikának nem lettek volna nagy eseményei, de ezek csak a politikásokat érdekelték — politikai események mentek a maguk útján, a közgazdasági szintén. Egy kormány elfoglalta helyét és csak az ellenzéki volt baj. A helyzet? Ma az egész ország sorsa mulik a kormány munkáján. Ma egy esztendőben korszakok mennek végbe. Ma a magyar miniszterelnök nem kap kézhöz egy békebeli Európát a magyar nemzetközi egyensúlyával, közgazdasági és szellemi egységével, s nincs többé a kettős monarchia, a magamag vámrégióval. Ma nemcsak a politikai külpolitikával a magyar kormány, amikor a „közös ügyek tárgyalására kiküldött albizottság” ültetési albizottsága összeül. Ma a háború utáni Magyarországon egészen más a helyzet. Más az ország, és más az egész világ. Egy felült Európa közepén vagyunk, egy megcsónkított országhoz. A világgazdasági válság hullámlokkései percenként érnék a világpolitika nagy erői szakadatlan mozgásban vannak. Már most milyen a Gömbös Gyula kormányzatának egy év mérlege? Mindenekelőtt sokat nyertünk avval

— amit nem veszítettünk. Amit nem veszítettünk aközben, hogy európa-szerte pusztuloba mentek az emberiség legnagyobb politikai, közgazdasági és szellemi értékei. Gazdagodtunk azzal, hogy nem szegényedtünk. Nem sikerült még nagy eredményeket elérni, de sikerült nagy veszélyeket kikerülni. Ha nem is mentünk sokat előre, de nem is mentünk hátra, mi közben az egész világ hátrament. Elég ez? Sok. Nagyon sok.
 A belpolitikában a politikai harcok szenvedélye megnyihült; a közélet sok fölösleges izgalmat takarított meg s ezáltal energiát — a nagy gazdasági problémák megoldására. Rendünk, konszolidációk joggal iryell európa-szerte s a parlamentarizmus világraszáló válságában sem tántorodunk el a közügyünk elől.
 Csodavárás! ne ámtisítok magatokat — mondotta Gömbös Gyula beköszöntőjében — utunk meredek, sziklás, tövises út, de érzem tudom, hogy elvezet a célhoz.
 Az első esztendőnek napról napra fokozott munkája igen-igen komoly veszedelmeket háritott el és alapot vetett, erős alapot a jövőre nézve. További utat jártunk ugyan, mégis egyre növekvő erővel, munkakedvvel, sértetlenül játszottunk el az első határkőig, az új esztendő küszöbére.
 Megállapíthatjuk, hogy ha a kormány semmi pluszt sem mutatna fel tevékenységének eredményeként, csak azt, hogy megállította nálunk a romlást, akkor, mikor Európában még jóformán minden romlott és lefelé csuszolt és biztosított a normális életet, a produktív polgári munka za

vartalanságát, mikor körüöttünk még a szociális zürzavar és a gazdasági összeomlás hullámai csapkodtak és csapkodnak: már akkor is, már ezzel is halhatatlan missziót váltott be teljes sikerrel, az ország, a nemzet jövője érdekében.
 Pedig, ugye, csak úgy döltek a súlyos, súlyosabb terhek a kormányzat vállaira, egymást érték a halasztást nem tűrő problémák, melyeknek megoldása nem kisded kategóriák, hanem milliók ügy volt. Megállapíthatjuk továbbá azt is, hogy ezekben Gömbös Gyula bebizonyította és pedig első sorban fáradságot nem ismerő, rendszeres, munkájával bizonyította be, hogy ő nemcsak elalált tömegbe lelet lehelő, valóban népvészér, hanem korszakos tettekre predesztinált államférfi is, aki az egyedisége és kámpessége iránt meg nyilatkozó közbizalmat és lelkesedést egész teljességében, az államélet feladatainak szolgálatába tudja állítani.
 A kormány politikájának célja a Nemzeti Munkatervpregnáns körüírásában: a magyar nemzet megerősítése, felvirágoztatása, a nemzet minden tagja részére az elérhető legnagyobb erkölcsi és anyagi jólét biztosítása s mivel ez a cél csakis szilárd alapon nyugvó, határozott célokkal dolgozó s erőtlen, alkotmányos központi akarat által irányított független nemzeti állam keretén belül valósítható meg, a kormány politikájának közvetlen feladatát az öncélú nemzeti állam léptetését tekinti.
 Azt is megállapíthatjuk, hogy a kis magyar állam nem számkivetett, jelentéktelen tagja az európai

koncertnek, hanem sullyal bíró tényezője, amelynek barátságát Európa leghatalmasabb nemzetei is értékelik. A magyar gyümölcs érik, a fa jó földben van, a gazda jól vigyáz rá, a gyümölcsöt érleli az 1sten napja, gyertyával, petróleumlámpával siettetni a beérést botorság volna. Magyarország ma már van veszteni valója: egy szebb, jobb jövő. A nyelnek biztató képe egyre közelebből, egyre érthetőbbé, intget és fellátóztatatlanul vezet, viszt felé a bennünkkel tartó kemény akarata, erős keze.

Tudnivalók a Nemzeti Egység községi szervezetéről.

Sokan még mindig nem értik meg, miért kerüjük a „párt” kifejezést. Pedig egyszerű. A Nemzeti Egység helyi szervezete nem pártkeret, hanem első sorban társadalmi szervezkedés. A különböző sokszor hangzatos jelszavak alatt működő pártok szembeállításának egymással az egyes társadalmi rétegeket, foglalkozásokat, esetleg felekezeteket, anélkül természetesen, hogy végeredményben bármely társadalmi réteg ebben a harcban túlsúlyba tudna jutni a másik felett és az elégedetlenség érzésének felkeltésén kívül bármilyen tényleges eredményt tudna elérni a maga javára. Éppen az a célunk, hogy ezt a meddő küzdelmet megszüntessük és megdőzzünk minden becstelens magyar testvért arról, hogy egymásra vagyunk utalva és közös és bajaink csakis összefogással és csakis közösben segíthetünk. Minél nagyobb a nyomor,

Utinapló 350 magyar realiskolai növendék kéthetes diadalmas utjáról Olaszországban.

A római fogadtatás.

A vonatban töltött két éjszaka fáradozatnak minden nyomát eltüntetve közeledünk Róma felé. — A Róma Tiburtina pályaudvarát elhagyva megindulva olvasom az új hósi temető mauzóleumán a feliratot: „Rei publicae salute, sibi immortalitatem comparatavunt”. Ugyanaz a cicerói gondolat, amely a londoni Westminsterben a világháborúban elesett parlamenti tagok emlékkövét megörökítő táblán ragyog. Milyen nagyszerű találkozás a véletlenek! Az a két nemzet, amely a legelső háború emelt fel bennünket a világháború követő eszétségükből, ugyanazt a gondolatot választotta hőseinek emlékének megörökítésére! Ugy érzem, hogy legszentebb kötelességünk nekünk is erre a gondolatra esküdni, csak hogy ni nem a halottak síremlékére, hanem az élők homlokára kell, hogy írjuk e magasztos igéket.
 Az árva magyar glóbus fiataljai az árva magasztos gondlattal vonultak be a megújódott Olaszország fővárosába...

A Termini pályaudvaron régi ismerősök vártak: Comandante Orfeo Sindi és Aiutante Magdiare Grassi. Mindketten az avantgardisták látogatói alkalmával jártak nálunk.
 Kirakodás után kivonultunk a pályaudvar elé. Itt Ricci államtitkár kézdöntötte a Duce nevében növekedésnek. Imponzáns tömeg, az eddigiüket is felülmuló temperamentumos, öpikusan olasz ünneplés. Díszmenet után bevonultunk szállásunkra a via Montebelloni levő Scuola Pestalozzi nevű középiskolába, ahol az iskola alapítójának emléktáblát megkoszoruzva elhelyezkedtünk.
Az első nap Rómában.
 Szeptember 5-én már kora reggel elindultunk a magyar követségre, ahol a követség képviselője előtt Valdsztelgés után megkoszorúztuk Vándornek és Bittaynak az oceánrepülés két magyar hőseinek síremlékét. Ezután a Colosseumot tekintettük meg, majd autóbuszokon visszatértünk szállásunkra. Délután Boncompagni herceg, Róma kormányzója fogadott bennünket és vendéglát meg a capitoliumi múzeum kertjében, miközben az iskola magyarázókkal szótalkoztatta a megjelent olasz előkelőségeket.
 A capitoliumi múzeum s a Forum

Romanum világhírű emlékeinek a hatása alatt történünk nyugovóra.
Nápoly, Pompei, Capri.
 Szept. 6. Már Formiában lehetett érezni, hogy Dél-Olaszországban vagyunk.
 Ha a római fogadtatást grandiózusnak neveztük, akkor a Nápolyba való érkezésünk s a fogadás jelzésére nincs már jelzőnk. Leírni nem lehet azt a lelkes, túladó érzéstől fűtött, szeretetteljes fogadtatást, amelyben itt volt részünk. Amerre elvonultunk, hosszú-hosszú utvonalon — lelkes tömeg, a kísérők egész hadserege szünet nélkül ejja-ejjajzva és tapsolva igyekszik minden lehetséges módon kimutatni felfokozott rokonszenvét. Szinte rösteljük magunkat, hogy mi, zárt rendben lévő, nem tudjuk hasonlón módon viszonozni a lelkesedés rendkívüli megnyilatkozását. Valóságok diadalmenetben vonulunk a kaionaiskollá felé. A lelkesedés, ha ugyan eddig nem. Haladva tovább, pontos, valósággal kirobban a tömegből, amikor zenekarunk a Giovinezzái és a Bersaglieri indulót játsza.
 Megérkezett a nápolyi Collegio Militare. Az iskola parancsnoka, az olasz királyi hadsereg egyik legkiválóbb ezredese, tisztikarának élén az

intézet udvarán vár bennünket. Katonas, de mélyen érző lélek szavai szállnak felénk. Egyszerre otthon érezzük magunkat.
 Ebéd után átvesszük az elhelyezési körleteket és sietve elhelyezkedünk, mert délután már indulunk is Pompeibe. A villamos vasut rövid íratások színhelyére. A Vezuv által betemetett császárkori nyaralóhely feltárt és részben rekonstruált épületei, falfestményei előtt a pompeii-i katona immár legendává szélesült kötelesség-udása, önfeláldozó hűsége jut eszünkbe. A pillanatnyi megilletődés nem is annyira az itt felhalmozott archeológiai emlékeknek szül, mint inkább neki. Es még valakinek. Az ókori tudomány legnagyobb hőseinek, az idősebb Pliniusnak, aki az utolsó pillanatilag feljegyzéseket készített az utókor számára Vezuv borzalmas kitéréséről.
 Krisztus után 79 ben még voltak egész emberek...
 Növendekre különösen annak a kulturmunkának a nyomai gyakoroltak felemelő hatást, amelyet Duce a legújabb időkben az ásatások intenzív folytatásával a feltárásával végzett. Mindenhol az keze nyomát érezzük. (Folytatjuk.)

Magyar Nemzeti Múzeum Budapest VIII.

Egyes szám ára 16 fillér.

annál inkább össze kell fognunk. Nem érezheti magát biztonságban a tisztviselő, vagy iparos vagy kereskedő sem, ha a munkásnak nincs betűs falatja, nincs kenyere, nincs megélhetése. A fix fizetésű tisztviselőnek nyugdíjasként sem szabad elfelejtenie, ha állandóan zsugorodik is a fixum, mégis csak biztos megélhetés és nagy dolog ma amikor földműves, iparos kereskedő és latinernél legfőbbször minden egy nagy kérdés.

De a munkások és földművesek is kell tudnia, hogy csakis a közös segen keresztül van segítség és nem az egymás elleni harcokban. Európában is ez a gondolat az uralkodó. Megvalósították most már Törökországban, Olaszországban, Németországban, tulajdonképp Amerikában is Ausztriában pedig most akarja felszámolni Dollfuss az összes pártkereteket, kivettelt nem téve saját pártjával a keresztény szociálista párttal sem. Így lesz ez nálunk is. Gömbös csak annyiban tér el, hogy először szép szóval, meggyőződéssel akarja megvalósítani, azt amit meg kell valósítani, a Nemzeti Egységet. Csakha ez így nem ment volna, nyult volna más eszközökhöz.

Megvalósul tehát ezzel az igazán nemzeti és szociális célkitűzéssel a mi szűkebb körünkben, városunkban is a Nemzeti Egység. Ebben a munkánkban partállásra való tekintet nélkül szívesen fogadjuk minden polgártársunkat, minden testvérünket, legyen az bármilyen foglalkozású. Nemcsak a választókat, hanem a nem választókat, továbbá a nőket és az ifjuságot is meg kell és meg fogjuk szervezni. Ez a szervezési munka teljes erővel folyik városunkban és választmányi tagjainak áldozatos közreműködésével máris olyan jelentős igazán meglepő eredményeket értünk el, hogy nagy örömmel kell megállapítanunk, ez a város nemcsak átérzte, hogy mi a kötelessége a jelen helyzetben, de olyan példamutatóan támogatja és tömörül a szervezetbe, amelynek sikere visszhangra talált az arra legilletkezőbb helyen is.

Még e hónapban megalakul a Nemzeti Egység női szervezete is városunkban. Erre a szervezetre, ha majd befejeződik a teljes átalakulás az országban, igen nagy feladatok várnak főleg majd az egyesületek összevonása után a szegénygondozás, csecsemővédelem, jótékonyosság, vallás-erkölcs-ápolása stb. téren. A szervezésnél itt is a vezérgondolat, nincs különbség méltóságos asszony, fejkendőss asszony vagy cseléd között e szervezet keretein belül. Itt mindenki egymásnak kezét adva egyforma jogokkal és kötelezettségekkel lesz tagja a szervezetnek.

Milyen jó érzés, hogy a szervezési utmutatások lehetővé teszik, hogy ma amikor annyi baj, gond mindenféle, polgártársainknak segítségére sietünk minden ügyes bajos dolgában. Olyan merreken s olyan lehetőségekkel, amilyenre azelőtt példa nem volt. S a gyakorlat, az élet mutatja, hogy mennyire beváltak a szervezés ezen elgondolásai. Nincs olyan nap, hogy a helyi szervezet több közérdekű panasza vagy egyéb ügyben vagy jogos és igazságos magán sérelemben el ne járna.

Azt sem tudják sokan megérteni, miért e lázas szervezkedés, amikor nem készülnék választásra. Pedig oly egyszerű. Átalakul az ország egész belső s itt nem egy választásra készülő szervezkedés, hanem állandó berendezkedés történik. Olaszországban 10 év óta nincs választás, de a fasiszta szervezetek olyan államalkotó és üdvös tevékenységet fejtenek ki, amelynek eredménye a virágzó nagy hatalmas egységes Olaszország. Ezek

az elgondolások, azok, amelyeket a magyar nép természetéhez és hagyományaihoz alakítva Magyarországon is meg akar Gömbös váltítani a Nemzeti Egység szervezetein keresztül. Csak meg kell szokni az azelőtt nálunk valóban nem ismert új berendezkedést, amely nem akkor törődik a köz és a polgárság jogos magán érdekeivel, amikor választás készül, hanem állandóan s fokozatosan az új rendszer kialakulása arányában állandóan jobban és jobban. Mindezt megszokni talán nem is lesz kellemetlen.

A szervezeteibe még belépni szándékoznak ezúton is hangsúlyozottan felhívjuk figyelmét arra, hogy semmiféle tagsági díjat nem kötelesek fizetni, de viszont akinek módjában áll, attól nagyon kerjük a mulhatatlan kiadások fedezésére a csekély havi 20 fillereket.

A legfontosabb tudnivaló, hogy ezentul nemcsak a kérelmek, hanem a kérvények is a Nemzeti Egység szervezeténél adandók le, mert azok a szervezeti uton hivatalosan lesznek továbbítvva hatóságukhoz vagy ha kell városi megyei szervezeten, a főispánnal keresztül a központhoz, miert is a tagok saját érdekekben a jövőben kérvényeket kérelmeket csak a szervezeteknél adjanak ezentul be, miert az ezúton beadott kérelmek elintézésére több a kiállítás. Minden kérelmezőnek, aki akár írásban vagy szóban adja át kérelmét, igazolni kell tagsági igazolványával, hogy a szervezetnek tagja. A szervezet minden jogos közérdekű vagy magán kérelmet vagy panaszt átvész és ezekben az utasítások szerint eljár. Az irodánk csütörtökökön 4—7 ig és vasárnap 9—11-ig tart hivatalos órákat. Aki vállalkozik tárgyúztatás, ugyanitt jelentkezzen. Utalgazítások is itt kaphatók. Nagyobb ügyekben a kerületi titkár áll rendelkezésére. Ugyanitt adandók le a kérvények és szerelmek is.

Még valamit, vannak sokan Köszegen, akiknek nem megy fejébe, hogy ilyen mozgalmat önzetlenül és meggyőződéssel lehet csak csinálni az egész vonalon. Ezért sokak megnyugtására, senki még a vármegyei titkárok sem, nem kapnak semmiféle címet, sem fizetést sem semmi más semmiféle formában. v. Sz.

Az én talpam Okmatalp
Kevés pénzért soká tart

a PALMA
OKMA

tartóstatals
nem árul át,
tartóssága
csodával határos

Ezt kérje!

Freyberger Jenő dr. a Bencésdiák Szövetség új elnöke.

A Köszegi Bencésdiák Szövetség szokásosan a katonikus nagygyűléssel kapcsolatban Budapesten tartandó Országos Bencésdiák Szövetségi gyűlés előtt megtartotta évi rendes közgyűlését.

A közgyűlési Kovács Arisztid igazgató nyitotta meg, aki hosszasan számolt be az elmúlt év eseményeiről.

Az ügyvezető igazgató beszámolóját egyhangúlag tudomásul vette a közgyűlés, majd dr. Németh Bodogh jegyző terjesztette elő jelentését, melyet ugyancsak elfogadott a közgyűlés. Az egyesületnek jelenleg egy alapító 83 rendes és kilenc pártoló tagja van.

Imre Ferenc pénztáros jelentése szerint az egyesület jelenlegi vagyona 276 pengő. Az elmúlt évben 747 pengőt fordított az egyesület a fő és közpiskolás bencésdiákok támogatására.

A pénztárosi jelentés tudomásul vétele után következett a tisztújítás tekinettel arra, hogy a tisztikar három éves megbízatása lejárt.

Az üresedésben levő elnöki tisztiségre Kovács Arisztid igazgató javaslatára dr. Freyberger Jenő városi tisztifőügyészt választották meg egyhangú lelkesedéssel.

Az alapszabályok értelmében az egyesület ügyvezető igazgatója Kovács Arisztid igazgató. Titkárnak dr. Fuchs Endre városi aljegyzőt, jegyzőnek pedig dr. Németh Bodogh bencés tanárt választották meg, ügyész pedig dr. Roka László ügyvéd lett.

A megválasztottak nevében dr. Freyberger Jenő mondott köszönetet a bizalomért. Mint elnök — mondotta — a bencés párt szellemét akarom tovább ápolni magunk között és társadalmunkban. Nem kell programot adnom és nem kell programot keresnem, mert az ezeréves bencés szellem annak kipróbált gyönyörű útja a programot megadja.

Kovács Arisztid igazgató beszédeben megköszönte az új elnöknek, hogy a bencés szellem további ápolását tűzte ki célul és arra kérte a tagokat, hogy az Aetio Catholicába kapcsolódják minden egyes tag munkájával.

A nagygyűlésre Budapestre a közgyűlés dr. Freyberger Jenő elnököt és Kovács Arisztid igazgatót küldte ki.

Megválasztották ugyancsak ezen közgyűlésen a választmányt is, melynek tagjai: Farkas Pál, dr. Schläffer Ferenc, Csernák Szaniszló, Gráf Márton, Lendvay Lajos, vitéz dr. Nagy Miklós, dr. Paller József, Schlamadinger Otmár, Szuklics Géza, Schaffer Sándor, vitéz Szabadváry Ferenc és Waldmayer Károly. A számvizsgáló bizottság tagjai lettek Auguszt Imre, Molnár József és Szmolyán László.

Erosen hanyatlak Köszegen az építkezési kedv.

Az építkezések száma hatalmas visszaesést mutat.

Míg 1931. évben 22 új ház épült Köszegen és az építkezés révén a Köszegen számottevő sok építő munkás foglalkozást és kenyeret kapott. 1932. évben már csak 15 új ház épült, amely évben már erősen érezhető volt a nagy munkanélküliség az építőmunkások, kőművesek, ácsok körében. A múlt évben épült 15 ház ugyanis mind családi ház volt, nagyobb szabású építkezés ebben az évben már nem történt. A honvédtisztai öbűlő építése mint nagyobb arányú építkezés 1931. évben befejeződött, azóta, amíg volt nagyobb szabású építkezés, mert a

missiók ház és a Kelcz Adelffy intézet építése is az előző évekre esik.

A munkások szempontjából tovább vizsgálva a kérdést azt is meg kell állapítani, hogy a nagyszámú építőmunkások közül azok, akik Köszegen ezen utóbbi évek nagyobb arányú építkezéseivel sem tudtak elhelyezkedni, azok Szombathelyre és más egyéb nagyobb városba mentek ahol biztosan kaptak munkát mert a köszegi intelligens és megbízható munkást messze vidéken nagyon szerettek. Békében meg Parisba is elkerültek az építőmunkások már kora tavasszal, ahonnan csak a tél beálltával — de tömörszerepnyel — jöttek vissza. Ma azonban más a helyzet. Lokálpatriotizmus diktál mindenhol és előfordult ennek a nevében az is, hogy egy köszegi munkást Szombathelyen az alványról szedték le és tiltottak meg neki a további munkát, mert Szombathelyen csak szombathelyi kaphat kenyeret.

A város fejlődése szempontjából az 1933. év nagyon szomorú képet mutat. Mint emlékeztünk az elmúlt évben ha nem is volt nagyobb arányú építkezés, mégis csak 15 új ház épült. Az 1933. évben azonban mindössze 4 új ház épült, ami annyit jelent a munkások szempontjából, hogy az építőmunkások az elmúlt évben kereset nélkül maradtak.

A jelenlegi gazdasági viszonyok nem nyújtanak sok reményt arra, hogy a jövő évben ezen szempontból a helyzet javulni fog. A kedvezőtlen hitelviszonyok pedig községi vállalkozó számára szinte lehetetlenné teszik az építkezést. Egyetlen remény, hogy a Szabóhegy új nyaralótelepen, ahol leginkább idegenek bírnak parcellát indul meg majd lassankint az építkezés. Munkaalkalom szempontjából ugyan ez sem jelent sokat, mert leginkább csak wickend házakat építenek. A szabóhegyi ut tovább fejlesztésével mégis kilátás van arra, hogy a parcella tulajdonosok kedvet kapnak hazai építeni szép házhelyükre. A 115 tulajdonos kezében levő 147 parcellán eddig 8 ház épült.

A postás árvaház telke is felszabadult, mert a postások a nehéz gazdasági viszonyok között nem tudnak Köszegen építkezni. Az itt felszabadult 10.000 négyszögletes telket a város valószínűleg parcellázni fogja házhelyek részére s mivel a város jövő fejlődési iránya az új középületeknek ezen a részén való elhelyezkedése miatt a Szabóhegy felé mutat, a postás árvaházi telek, mint kiválóan alkalmas telek jelentkezik további építkezésekre. Csak legyen pénz is az építkezéshez!

HIREK

Oktober 6.

Oktober hatodika, nemzeti gyásznak feledhetetlen nagy napja. Az aradi Golgotán ott ég ma is az emlékezésnek és a magyar nemzet kegyeletének örök mécse, s rab magyarok bus imája száll az aradi temető felé. Az aradi vár felett idegen zászlót lenget a szél. A vértanúk emlékénel pedig egy pillanatra sem áll meg az ellenség ádáz gyűlölete. Örült sebességgel forog a világ, menekül az arany és az ember elpusztul az örök anyagban, de amíg magyar él a földön, égni fog az aradi örökmécs, az örök lelkeség: a hazaszeretet oltárán.

Kérem vidéki előfizetőinkhez. Felhívjuk tisztelt vidéki előfizetőink figyelmét, hogy az október 1-ével megkezdődött új negyed után az előfizetési díjat beküldeni sziveskedjenek. Ugyanitt felhívjuk figyelmüket a múlt számhoz mellékelte csekklapra.

